

پنج درس آموزنده از امام باقر(ع)

امام باقر(ع) شکافنده علوم و آداب زندگی بود. در این مختصر تنها به پنج درس آموزنده اکتفا کرده ایم.

امام باقر(ع) شکافنده علوم و آداب زندگی بود. در این مختصر تنها به پنج درس آموزنده اکتفا کرده ایم.

1 - امام جعفر صادق علیه السلام حکایت نماید:

روزی پدرم - امام محمد باقر علیه السلام - فرمود: به خدا سوگند، بعضی روش هائی را چون: در آغوش گرفتن، روی زانو نشاندن، بوسیدن و اظهار محبت و مهربانی کردن، که نسبت به بعضی از فرزندانم انجام می دهم.

با این که می دانم شایسته آن محبت ها نیستند؛ بلکه دیگری شایسته و مستحق آن مهربانی ها و محبت ها است.

این برخورد یکسان من با آن ها به خاطر آن است که آنچه برادران حضرت یوسف علیه السلام با وی انجام دادند، در بین فرزندان من واقع نشود.

و خداوند حکیم داستان حضرت یوسف علیه السلام را به عنوان درس و تنبیه بیان کرده است تا آن که حسادت و کینه در خانواده ها و جامعه ما نباشد و آنچه بر سر یوسف علیه السلام آمد، بر فرزندان و برادران ما نیاید. (1)

2 - همچنین حضرت صادق آل محمد صلوات الله علیهم حکایت فرمود: روزی شخصی نزد پدرم، امام محمد باقر علیه السلام آمد، پدرم از او سؤال نمود: آیا ازدواج کرده ای؟

آن شخص گفت: خیر.

پدرم فرمود: من دنیا و آنچه را که در آن است، دوست ندارم اگر یک شب را بدون همسر باشم؛ بدان که عظمت و فضیلت آن به قدری است که دو رکعت نماز شخص متأهل افضل است از یک شبانه روز عبادت و روزه یک فرد مجرد.

و پس از آن پدرم، مبلغ هفتصد دینار به آن شخص داد و فرمود: با این پول ازدواج نما و توجه داشته باش که رسول خدا صلی الله علیه و آله می فرماید: همسری انتخاب کنید که هم شأن خودتان باشد که در توسعه روزی مفید می باشد. (2)

3 - روزی برادر امام محمد باقر علیه السلام به همراه بعضی از دوستانش وارد منزل آن حضرت شدند، همین که نشستند، امام علیه السلام فرمود: برای هر چیزی حد و مرزی هست و سپس سفره غذا چیده شد.

یکی از افراد گفت: یا ابن رسول الله! برای این سفره هم حد و حدودی وجود دارد؟

حضرت فرمود: بلی.

افراد سؤال کردند: آن چیست؟

حضرت فرمود: آن که هنگام شروع (بسم الله الرحمن الرحيم) بگوئی؛ و چون خواستند سفره را جمع کنند (الحمد لله) بگوئی؛ و دیگر آن که هرکس از آنچه جلویش نهاده اند استفاده کند و چشم به جلوی دیگران نیندازد. (3)

4 - یکی از اصحاب امام محمد باقر علیه السلام که در کوفه، مکتب قرآن داشت و زنان را نیز آموزش می داد، روزی با یکی از زنان

شاگرد خود شوخی لفظی کرد.

پس از گذشت چند روزی از این جریان ، در مدینه منوره به ملاقات آن حضرت آمد.

و چون وارد منزل حضرت گردید، امام علیه السلام با تندى و خشم با او مواجه شد و فرمود: هر که در خلوت مرتکب گناهی شود، از عقاب و قهر خداوند متعال در امان نخواهد بود؛ و سپس افزود: به آن زن چه گفتی ؟

آن شخص از روی شرمساری و خجالت در حالت سکوت ، با دست هایش ، صورت خود را پوشاند؛ و آن گاه حضرت به او فرمود: دیگر چنین نکن و از کردار خویش توبه نما.(4)

5 - امام جعفر صادق علیه السلام فرمود:

از پدرم ، حضرت ابوجعفر، باقرالعلوم علیه السلام شنیدم ، که می فرمود: من در منزل از غلامان خود و نیز از اهل منزل مشکلات و سختی هایی را تحمل می کنم که از حَنْظَل - هندوانه ابوجهل - تلخ تر و بدتر می باشد.

و سپس حضرت فرمود: هر که در مقابل ناملایمات و حرف های نابجای اهل منزل صبر و تحمل کند، ثواب روزه دار و شب زنده دار نصیبش می گردد و هم نشین با شهدایی می شود، که در رکاب حضرت رسول صلی الله علیه و آله شهید شده باشند.(5)

پی نوشت ها:

1- مستدرک الوسائل : ج 15، ص 171، تفسیر عیاشی : ج 2، ص 166.

2- عوالی اللئالی : ج 3، ص 282، ج 6.

3- محاسن برقی : ص 431، ج 255.

4- خرایج راوندی : ج 2، ص 594، ج 5 اختیار معرفة الرجال : ص 173، ج 295.

5- ثواب الاعمال : ص 235، ج 1.

منبع:

چهل داستان و چهل حدیث از امام محمد باقر (ع)، عبدالله صالحی